

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011795
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011795.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2015 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obvineného

Q. M.nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. XXXX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/127/2014-177 zo dňa 05.02.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Na obvineného Q. M. podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne obžalobu č. 2Pv/189/12/3309-68 zo dňa 14.10.2014 pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 3T/127/2014-177 zo dňa 05.02.2015 podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie obvineného Q. M. zastavil, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že predmetné uznesenie považuje za nedôvodné a nezákonné. S argumentáciou súdu sa nestotožňuje, pretože je toho názoru, že mieru opatrnosti v súvislosti s uvádzaním niekoho do omylu treba zásadne vyhodnocovať individuálne v konkrétnych trestných veciach a vychádzať pritom z konkrétnych okolností prípadu. V predmetnej trestnej veci bolo preukázané, že obvinený uvádzal do omylu občanov v dôchodkovom veku, teda aj trestným právom osobitne chránenú skupinu ľudí, ktorí sa nevedeli orientovať v oblasti obchodovania s cennými papiermi. Ich rozhodovanie o predaji akcií bolo primárne odvodené z nepravdivej a poplačnej informácie obvineného. Žiadal preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd sa po preskúmaní spisového materiálu v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom uznesení, ktoré ho viedli k zastaveniu trestného stíhania na základe záveru, že konanie obvineného nenapĺňa skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. V zmysle princípu „ultima ratio“ pre vznik trestnoprávnej zodpovednosti možno prostriedky trestného práva aplikovať len v tých prípadoch, kedy prostriedky ochrany ponúkané inými právnymi odvetviami zlyhali alebo sú neefektívne, ale najmä je potrebné posúdiť konanie z hľadiska jeho objektívnej stránky pri zohľadnení občianskoprávnej stránky veci. Obvinený pri kupovaní predmetných akcií síce ich majiteľom uvádzal nepravdivé údaje o ich hodnote, resp. bezcennosti, na druhej strane však títo mali možnosť bežne dostupnými prostriedkami overiť si jeho tvrdenia. Tak ako uviedol súd prvého stupňa, vychádzajúc

s rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo V 21/2013 zo dňa 04.02.2014, pri dodržaní obvyklej miery opatrnosti predávajúcimi, by tvrdenie obvineného bolo nespôsobilé na ich oklamanie. O to viac, že predávajúci sa ani nezamysleli nad tým, prečo by niekto skupoval akcie, ktoré nemajú žiadnu hodnotu alebo majú byť nepredajné. V osobách majiteľov akcií išlo pritom o osoby vo veku okolo 60 až 70 rokov, teda nie o nejakých prestárlych občanov, ktorí by nechápali zmysel ponuky obvineného alebo by nemali možnosť pred predajom overiť si hodnotu akcií.

Z uvedených dôvodov dospel preto krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne, sťažnosť prokurátora nepovažoval následne za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon sťažnosť nepripúšťa.